

ците мѣ казали какъ да е направилъ премѣдрий царь Соломонъ, а той ги попыталъ, на кого Бога са. Пророко мѣ рекълъ: Нѣ на едного Бога се покланями, който е создалъ некого и землѣта. Я Александръ рекълъ: Отъ истина на-высочайшаго Бога сте раки, вѣрствамъ и азъ въ него Бога, и мѣ се покланямъ. Харизвамъ ви даровете, заедно съ харачѣтъ, когото ще хъ да земемъ отъ васъ, и дано тоа Богъ да е заедно съ мене, да ми помага каквото и да закачемъ да правимъ. Пророкъ Іеремій зель сичките Началници, съ много Дарове, и се поклонили на Александра: Но той нещелъ да ги земе, ами рекълъ: нека са дары на-Богъ Саватра, и тръгналъ отъ тамо да отиде на Египетъ.

#### ЗАВѢЩАНІЕ ІЕРЕМІЕВО НА АЛЕКСАНДРА.

Пророкъ Іеремій испратилъ Александра колкото половина день мѣсто, и мѣ рекълъ: Пророкъ Даниилъ пророкова, защо ще дойдешъ на Іерусалимъ да се поклонишъ на-Богъ небеснаго и земнаго. За това ти дамамъ, Александре, да мѣ се покланяшъ, и да мѣ се молишъ денъ и ноцъ, за да ти бѣди помощникъ, да истребишъ сичката сила Персидска. Отъ тѣка като отидешъ на Египетъ, щего обладаешъ: Царьжтъ Іудейскій ще увіешъ, и ще паднешъ въ бѣжѣсть. Обаче Богъ ще ти помогне, и ще станешъ на сичка Вселеннаа царь близъ при Райжтъ ще отидешъ, тамо ще намѣришъ мъжи и жены въ единъ островъ (ада) запрены, на които іастіето е овоцѣа, а името нмъ е блажени, които ще ти кажатъ за животжтъ ти, и за смъртъта